

måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1, skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i den ene af eller i begge staterne.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en af staterne har i den anden stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der udøver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en af staterne til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, artikel 11, stk. 5, eller artikel 12, stk. 5, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en af staterne til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat. Tilsvarende skal enhver gæld, som et foretagende i en af staterne har til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden havde været pådraget over for en person, der var hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en af staterne, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Pensionsbidrag, der er afholdt af en fysisk person i forbindelse med personligt arbejde i tjenesteforhold i en af staterne til en pensionsordning, der er oprettet og anerkendt i skattemæssig henseende i den anden stat, skal i en periode på i alt højst 60 måneder kunne fratrækkes ved opgørelsen af den fysiske persons skattepligtige indkomst i den førstnævnte stat

og skal behandles i denne stat på samme måde og i henhold til de samme betingelser og begrænsninger som bidrag til en pensionsordning, der er anerkendt i skattemæssig henseende i denne førstnævnte stat, under følgende forudsætninger:

- a) den fysiske person var ikke hjemmehørende i denne stat og betalte bidrag til pensionsordningen, umiddelbart før han påbegyndte ansættelsesforholdet i denne stat; og
- b) den fysiske person er enten stadig ansat af den samme arbejdsgiver som umiddelbart før, han påbegyndte ansættelsesforholdet i denne stat, eller af en arbejdsgiver, der er et indbyrdes forbundet foretagende med den førstnævnte arbejdsgiver; og
- c) de kompetente myndigheder i den førstnævnte stat tiltræder, at pensionsordningen generelt svarer til en pensionsordning, der er anerkendt i skattemæssig henseende af denne stat.

Bidrag til pensionsordningen betalt af det foretagende, der udbetaler vederlag til personen, skal ikke anses som skattepligtig indkomst for den fysiske person.

6. Ved anvendelse af stykke 5:

- a) betyder udtrykket »en pensionsordning« en obligatorisk ordning, i hvilken den fysiske person deltager for at sikre pensionsydelse for personligt arbejde i tjenesteforhold, som omhandlet i stk. 5; og
- b) en pensionsordning er anerkendt i skattemæssig henseende i en stat, såfremt ydelserne til ordningen ville medføre skattenedsættelse i denne stat.

De kompetente myndigheder kan rådføre sig med hinanden i tilfælde, hvor en pensionsordning ikke er en obligatorisk ordning, for at fastslå om anvendelsen af bestemmelserne i dette stykke og i stykke 5 er berettiget i sådant tilfælde.

7. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26

Frengangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde hvor en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge staterne, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han,